

Utskrift av dagbok optatt av ing. Karl Ingvaldsen under dosent
dr. Harald Bjerlykkes ekspedisjon i Finmark sommeren 1938.

31. juli. Utfart fra Skiecamautio (finsk) ødestue.

Fast fjell stod i bunnen av elveleiet av Njullasjokka ca. $\frac{1}{2}$ km. op for munningen med Skiecamjokka. Strøk ca. 15° Ø, fallet ubestemmelig.

Innover viddene og myrene i V og SV retning fra stuen sås stadig blokker av gangkvarts og olivinsten.

I østskråningen av Pandefjell fantes fast fjell, formodentlig en amfibolitt. Den var rikelig gjennemsatt av kvartsspalter, bare til en viss grad med regelmessighet. Strøk: ca. 90° Ø, fall, bestemt med stor vanskelighet: 65° . Bergarten spaltet lett vertikalt i retning 35° V.

Pandefjellet svært overdekket langs hele østskråningen, bare blokker av gneis synlige. Over på vestsiden og noget syd for det høieste stod et felt av sterkt forvitret olivinsten. Overflaten gikk som rygger, stort sett i retning NS. Feltet var synlig ca. 400 m og samme bergart fantes ca. 1 km sønnenfor. Bergarten delvis helt omvandlet til talk.

På vestsiden av olivinfeltet på Pandefjell stod gneis. Den kunde og sees på nordsiden. Her var strøk: 20° Ø, fall: 45° .

Ved sydenden av Pandefjell, midt på hele fjelldraget, gikk det over det laveste skar en tydelig greft. På nordsiden av denne stod olivinsten av samme slag som selve feltet nordenfor. På sydsiden av greften fulgte fra vest mot øst, gneis og så kvartsitt. Gneisen her var ikke mulig å bestemme da den helt var falt i ur, rime-ligvis var strøk og fall det sedvanlige. Delvis pegmatitt, siagneis og ren kvarts. Kvartsitten var sterkt skifrig, dannet fine heller. Strøk: 10° V, fall: 75° .

Lengere syd og øst lå et større felt med tilsynelatende olivin-amfibolitt. Strøk antagelig $15 - 20^{\circ}$ østlig.

Et større opkomme i sand (avmerket på Kartet). Prøve av sanden blev tatt.

Det faste fjell er av merket på Njullasbladet, som for en fullstendig lokalisering på langt nær var tilfredsstillende.

Det så ut som om en del mindre magnetiske anomalier gjorde sig gjeldene i strøket rundt Pandefjellet.

12. aug. Gorzzejokkas leie.

Fast fjell ca. 10 km op for munningen av Gorzzejokka. Strøket ca. 10° Ø, fallet meget vekslende. Gneisen som forvitrer lett har utfylte hulrum med op til $\frac{1}{2}$ m Ø. Mindre forkastninger og breksjedannelse. Ved stedet er det sterkt stryk.

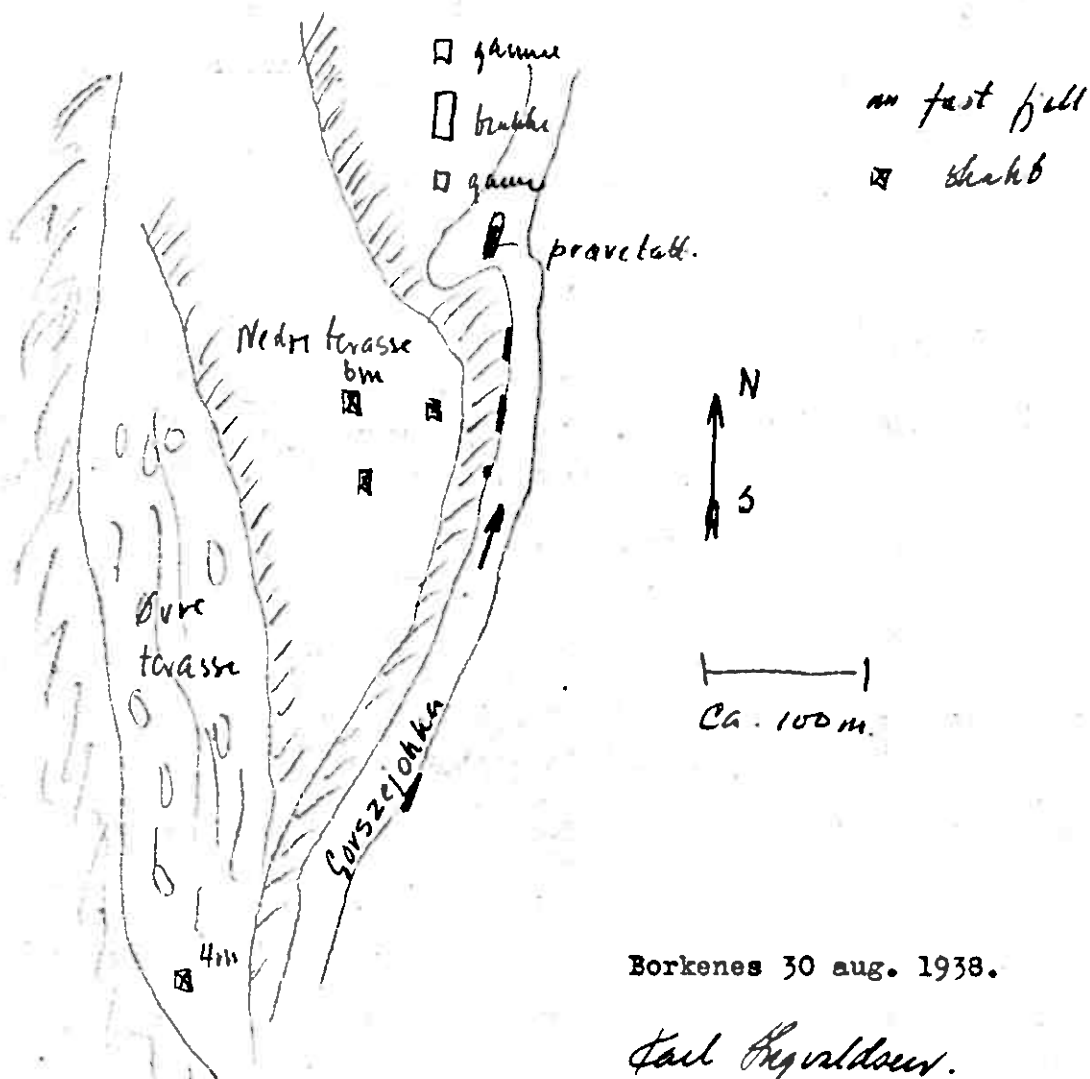
13. aug. Det øverste gullfelt i Gorzzejokka.

Fast fjell ved elveleist. Strøk: 75° Ø, fall 35° . Bergarten er lys gneis, en del foldet.

På vestsiden av elven som stort sett her går i retning N - S finnes større grusmasser. Den ene terrasse som står langs elvebredden er 6 - 8 m høi. Lengere bort fra elven står en ny terrasse oppå den første. Den øverste som er av samme mektighet som den første er ikke så slett ovenpå. Den der er en rekke mindre grusrygger og hauger, også en rekke 'kratere' som stikker ned gjennom hele terrassedybden. Det ser ut som det ikke er så meget av stor sten i grusen og det er en forsvinnende del som er vasket.

På feltet er det rester av noen prøveskakter hvorav to har vært utført med fortørring. Den dypeste, som ligger på den nedre terrasse, tilsynelatende 6 - 7 m dyp. To gammer og en brakke er ført op. Den nordligste av gammene er god, den andre er falt helt sammen. Brakken som ser ut til ikke å ha vært gjort helt ferdig, er bare av enkelt upløiet berg. Den har to mindre og et stort rum. En skisse av feltet i enkelhet.

Grusen blev prøvevasket og prøve av konsentratet tatt.

Borkenes 30 aug. 1938.

Karl Ryvaldsen.